

at Aalefiskeriet er blevet daarligere Aar for Aar i Sjøel Sø, og man har vist forsøgt ad kunstig Vej at bringe Aal ind i Søen. Men det kan ikke nytte, at man aabner Aalefaringen Vej over disse Forhindringer, der afspærre Afløbet ned til Sundet, naar man samtidig giver Uksersød Klædefabrik Lov til at lede Giststoffet ned i Aaen, og derved ødelægger den Yngel, der maatte komme op fra Sundet.

Ved Omtalen af § 7, drog det ærede Medlem en Parallell mellem Fredning og Fangst af Laks og Sild. Han sagde, at man fredede Laksen og Ørreden i Maanederne November og December, og det var i Reglen de to eneste Maanedes, man kunde fange dem, naar de gik op i første Vand for at lege. Man havde derimod aldrig tænkt paa at gøre noget lignende for Silden. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Silden aldrig paa sine Fangstpladser kan efterstræbes paa en saadan Maade, at man udrydder dem, medens den Fisk, der gaar op fra salt Vand til det ferske, naar den efterstræbes, og Efterstræbelsen drives systematisk, og der endog ikke aabnes kunstige Beje, ligesom man kan udryddes. Saltvandsfiske, der indfinder sig ved Kyster og paa Banker for at lege, kan aldrig afstærkes paa en saadan Maade, at Legen ikke kan gaa for sig, og der ikke bliver tilstrækkelig Yngel tilbage.

Naar det ærede Medlem sagde, at selv om vi skaffede Laksen op ad Aaen og Bækken og bragte den ud i Søen, vilde den følge Søanten, og naar den mærkede en Nedstrømning i Søen, f. Eks. gennem en Dræningsgrøft, vilde den følge den og lege i den øvre Ende af Grøften, hvor den kunde tages med Hænderne eller med en Greb, er det ganske vist saa, at Laksen og Ørreden vil gaa imod den ferske Strøm, saalangt den kan komme, og ikke holde sig i Søen, men gaa op i Tilløbene til Søen, saalænge den ikke har afleget. Det ærede Medlem tager dog fejl, naar han tror, at Laksen og Ørreden ikke er beskyttet mod Øvergreb; thi i § 1 er kun undtaget fra denne Lov „kunstige Damme — altsaa Damme uanset om de staa i Forbindelse med naturlige Bænde eller ej, og alle Bænde i Enteltmandseje uden Afløb til Sø, Aa eller Strand.“ Men disse Dræningsgrøfter ere netop saadanne Vandløb i Enteltmandseje, der have Afløb til Aa, Sø eller Strand, thi ellers kunde jo den vedkommende Ørred eller Laks ikke komme derop. Den Ørred, der tidligere blev fanget i Dræningsgrøfterne med Hænderne eller med Greb eller Høtth, er herester beskyttet i Fredningstiden. Jeg vil advare mod at drage en Sammenligning angaaende Fredningsbe-

stemmelserne og deres Nytte oberhovedet mellem Saltvands- og Ferskvandsfiskeriet. Thi Saltvandsfiske, der har Plads til at røre sig paa, og kan vælge sine Bejpladser, kan anderledes unddrage sig Efterstræbelse end Ferskvandsfiske og kommer fra Verdenshavet i uhyre Mængder.

Det ærede Medlem for Stevns (Svend Høgsbro) benyttede nogle Ord til Lovforslagets § 10 og spurgte, hvem ere de fiskeriberettigede, der skulle kunne lave dette Regulativ? Jeg vil indrømme, at det er et interessant Spørgsmaal, som maaste ikke ganske er løst her, men det er vist den rigtige Udvej maaste gennem en Redaktion af Loven at slaa fast, at de fiskeriberettigede skulle være dem, der ere interesserede i Fiskeriet, saaledes, at naar man laver et Regulativ for den øvre Ende af et Vandløb, behøver man sjældent at spørge dem, der sidde ved den nedre Ende, for de have oftest ved Aaens Udløb i Havet ingen Interesse i, hvad der foregaar øverst oppe. Dog kan det være, at de kunne have nogen Interesse deri, hvor der er Laksfangst og den Slags — thi Laksen leger jo der oppe i de øvre Løb, og derfra kommer dens Yngel — men hvis de faktisk ingen Interesse have i Fiskeriet der oppe, behøver man ikke at adspørge dem. Men sikkert er det, at de Fiskere, der ere fiskeriberettigede ved Aaløbets øvre Del, lige op til de fjerneste Grøfter ere interesserede i, hvad der foregaar ved den nedre Ende, ved Aaens Udløb i Havet, maa tages med paa Raad desangaaende.

J. Sage: Den ærede Ordfører udtalte med Hensyn til Opløsning af Stemmeværker, at man der havde forsøgt en radikal Løsning, og han var netop glad ved, at den var saa radikal. Jeg skal indrømme, at en saadan Løsning altid har nogen Fordel, men den har ogsaa sine Mangler, og det er den, at den i Reglen er noget ensidig, og det er blot det, som den højtrædede Minister og jeg have tilladt os at henvise til, idet vi have vist, at det er i Strid med, hvad man ellers plejer. I Stedet for, hvor saadanne Forhold have udviklet sig i Tidens Løb, at søge paa en lempelig Maade at faa det forandret, vil man tvinge Løbssejerne, der have en god Ret til at benytte Vandløb og have gjort det fra Arilds Tid, til at anlægge Fiske-trapper, til Fordel for de fiskeriberettigede. Det kan man ogsaa kalde en meget hensynsløs Fremgangsmaade, synes det i alt Fald mig. Jeg ved ikke, hvad der kunde være i Vejen for at give de fiskeriberettigede Ret til at paakalde Vandløbsretterne for at faa Spørgsmaalet løst om Anlægget af saadanne Trapper. De fiskeriberettigede kunne jo dog